

Прелюд № 13 (1960)

Вінграновський Микола Степанович

За віком вік — до Курської дуги.
Від пірамід — до атомної згуби.
Завіса! Все, товариші боги!
Мені не смішно. В мене змерзли губи.

Комедія закінчена. Амінь!
Небесний дзвін відбобванів в прозор'ї,
І, кинувши на небо власну тінь,
Я встав з колін і небо взяв за зорі.

Як видно все за обрієм земним!
Якби не глибина вселюдного страждання,
Космічну глибину космічного сіяння
Не можна було б вимірять нічим!..

Як видно все!.. Привіт вам, дні нові!
З пашек гармат — волоття кукурудзи!
Летять із Африки на хату черногузи —
Ї клекіт чуть, — в них лапи у крові...

За віком вік — до Курської дуги.
Завіса! Все, товариші боги!

1960

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/preliud_13